

Liepos 2 dieną radistas Jonas Nainys (DJ JOVANI) surengs diskoteką po atviru dangumi Biržų rajono Kilučių ežero pusiasalyje. Ji taps laikraščio „Biržiečių žodis“ organizuoto muzikos festivalio, kuriame pasirodys britų roko legenda Chrisas Normanas, kultinė Lietuvos roko grupė „BIX“ su Sauliumi Urbonavičiumi-Samu, Latvijos violončelininkų trio „MELO M“, reperiai IRONVYTAS, Julian Verdee, atlikėjas Igoris Jarmolenka, kulminacija.

J. Nainys – jaunas, Lietuvoje populiarus žmogus. Didžėjus, muzikos prodiuseris, radijo ir televizijos laidų vedėjas – tai jo mėgstami užsiėmimai. Mylintis ir mylimas sūnus, anūkas, vyras – tai jo gyvenimo vertybės. Jos gautos, kaip sako J. Nainys, ne tik Pasvalyje, kur jis gimė, bet ir Biržų krašte. Pokalbio su „Biržiečių žodžiu“ metu Jonas Nainys ne vieną kartą pakartoja: esu labai laimingas dėl to, ką darau. Skamba veik pikdžiugiškai šiais visuotinio nepasitenkinimo laikais, tačiau sutikę išties laimingą žmogų, tikriausiai atpažįstame jį iš tolo, o ir jokių žodžių tada nebereikia.

Jonai, besidomintys jūsų asmenybe ir veikla žino, kad esate iš Pasvalio. Tačiau jūsų vaikystė neatsiejamai susijusi ir su alaus ir smegduobių kraštu, Biržais. Kaip?

Mano seneliai iš mamos pusės Jonas ir Erna Emužiai yra iš Sodeliškių. Tai – mano mamos tėviškė. Mano visa vaikystė prabėgo nuostabiame Sodeliškių kaime. Iš ten – labai daug atsiminimų, ten praleista daug puikių vasarų. Biržus gerai pažįstu – kiek ten važiuota iš Pasvalio senu sovietiniu autobusu, kiek kartų sustota Biržų autobusų stotyje, ragauta kibinų ir vaikščiota po vietinį turgelį! Močiutė mus su broliu išmokė melžti karves, dirbom visus ūkinius darbus nuo mėšlo mėžimo iki malkų skaldymo ir nešimo. Labai vertinu tą laiką. Tuomet susiformavo labai geros ir teisingos vertybės, kurios padeda ir dabar.

Lietuvoje esate žinomas populiariosios kultūros atstovas. Kokios buvo kelio Pasvalys-Vilnius pagrindinės atkarpos?

Pasvalyje pamilau muziką per pramoginius šokius, kuriuos lankiau 10 metų. Šokau praktiškai visuose miesto šventėse. 8 klasėje mokykloje tapau didžėjumi. Pamenu, koks keistas pojūtis buvo, kai tu, paleisdamas vieną ar kitą kūrinį, gali valdyti publiką ir pats šokti. Lyg dirigentas aš kurdavau nerealią atmosferą šokių aikštelėje, kartais užleisdamas lėtą kūrinį ir stebėdamas, kaip žmonės suartėja ir apsikabina. O po to spusteli mygtuką ir išvedi iš proto su trunkia tuo metu populiaria muzika! Baigę mokyklą, įstojau į Šiaulių universitetą. Pamilau filosofiją, pamėgau knygas, panorau įvaldyti viešo kalbėjimo meną. Bet visada šalia buvo muzika. Šiauliuose pradėjau grot naktiniuose klubuose, buvo metas, kai dirbdavau šį darbą kasdien vis skirtingame klube. Išmokau valdyti mikrofoną – tai dar labiau

sustiprino norą didžėjaus veiklą pakelti į kitą lygį ir tapti profesionalu. Metams bėgant, ir baigiant filosofijos studijas, likimas padovanojo progą sudalyvauti LNK realybės šou „Ideali Pora“. Laimėjau tą projektą ir taip galutinai atsiradau Vilniuje. Tada įsidarbinau radijo stotyje ZIP FM, ten sukūrėme „Radistų“ projektą. O tada ir prasidėjo televizija, projektai, festivaliai bei labai įnirtingas ir smagus gyvenimas.

Prodiuseris, laidų, renginių vedėjas, didžėjus - jūsų veiklos sritys. Plačiau norėtusi pakalbėti apie pastarąją. Rodos, kas gi ten yra didžėjauti: paspaudi vieną mygtuką, antrą, ir muzika groja savaime... Visgi koks tai darbas?

Tai nėra lengvas darbas. Tik šį darbą dirbdamas jau kone 20 metų ir prieš savo akis matydamas tūkstančius žmonių, aš tik dabar išsiugdžiau savybę „nuskaityti“ žmones ir vien pažvelgus į minią suprantu, kokią muziką groti ir ką daryti, kad juos išvesčiau iš proto šokių aikštelėje. Tai savotiška tranzo būseną, kuri ir mane, ir visą publiką panardina į, atrodo, visai kitą pasaulį. Įvairios muzikos yra labai daug, žinoti, ką tiksliai ir kada sugrot, reikia turėti nuovoką. O ji ateina tik tūkstančius valandų būnant prie pulto ar studijoje. Galiu drąsiai pasakyti - prabėgus tiek metų nuo mano muzikavimo pradžios 8 klasėje, didžėjaus darbas yra mano mėgstamiausias. Nesvarbu, ar gročiau 5 žmonėms, ar 20 tūkstančių miniai.

Jonai, o kas yra geras didžėjus?

Geras didžėjus yra emocijų ir nuotaikos kūrėjas. Jis - maestro, vedlys, užvedėjas, galų gale, tai tas žmogus, kuris priverčia tave judėti ir mėgautis nuostabiausiu žmonių stebuklu - muzika. O muzika yra emocija. Pajauti tam tikras emocijas šokių aikštelėje ir pasinerti į šokių žmogui būtina. Žmonija jau tūkstančius metų šoka - ji nuo seniausių kultūrų ir civilizacijų turėjo tam tikras apeigas ir visas savo emocijas išliedavo per judesį. Šiuolaikiniame technologijų pasaulyje mes tai dabar pajaučiame kitaip. Sakyčiau, dar stipriau. Dabar muzika turi visas galimybes atsiskleisti visu gražumu ir tikslumu. Tai kuria nuostabius prisiminimus ir emocijas, dėl kurių ir gyvename. Tiesa?

Liepos 2 dieną DJ JOVANI didžėjaus ir Biržuose po originalaus „Smokie“ balso Chriso Normano koncerto. Ar kiekvienam pasirodymui ruošiatės atskirai, ar turite kažkokį diskotekos vedimo šabloną, garso takelį, kurį tik iš dalies koreguojate?

Prieš kiekvieną didelį savo pasirodymą aš ruošiuisi. Bet tas pasiruošimas prasidėjo mano čia ne kartą minimoje 8 klasėje. Didžėjaujant viskas susideda - visa mano patirtis ir įgūdžiai. Esu savo srities profesionalas ir esu labai laimingas pasirodydamas, nes pats labai daug gaunu iš publikos. Man grojimo valandos prabėga tarsi penkios minutės. Laikas tiesiog sprogo ir lieka labai gražūs prisiminimai. Nekantriai laikiu kitos vasaros.

Ar galėtumėte išskirti išsimintiniausią renginį, kuriame jums teko groti?

Ko gero tai būtų buvo 2011 m. Palangoje vykęs renginys, kai ant jūros kranto grojau daugiau nei 20 tūkstančių miniai. Vėliau sekė mūsų „Radistai village“ festivaliai, kuomet kas vasarą sukviesdavom po 6 tūkstančius elektroninės muzikos gerbėjų į Obuolių salą Molėtų rajone. Šį rudenį turėjau garbės sudalyvauti FIFA Futsal pasaulio futbolo čempionate. Organizatoriai manęs paprašė sukurti išskirtinį uždarymo muzikinį pasirodymą, jį transliavo daugiau nei 100 pasaulio šalių.

Pernai pasirašiau kontraktą su „Warner Music Group“ įrašų gigante. Tai įpareigoja dar labiau stengtis, dirbti. Nežinau, kur tai nuves, bet išmokau mėgautis procesu, o ne laukti kažkokių iliuzinių rezultatų. Jau žinau, kad daugeliu atveju rezultatai būna ne tokie, kokius įsivaizdavai. Man labai patinka mano darbas. Aš koncentruojuosi į patį procesą ir esu labai dėkingas viskam, kas vyksta.

Daugelis, ypač jaunesnioji karta, jus atpažįsta kaip radistą. Turite nemažai sekėjų, gerbėjų. Šiais laikais ypač populiarius nuomonės formuotojo ar formuotojos vaidmuo. Ar save tokiu laikote? Jei taip, kokią nuomonę formuojate?

Radistais liksim amžiams, taip juokaujame su kolega Rolandu Mackevičiumi. Tai buvo mūsų pradžia, kuri davė inerciją savo pomėgį išvystyti į visai kitą lygį – pasirodyti tūkstančiams žmonių. Šalia muzikos, didžėjavimo, muzikos prodiusavimo aš išsiugdžiau radijo ir televizijos laidų vedėjo rolę. Įvaldžiau viešąjį kalbėjimą ir išgryninau savo tikrąsias vertybes, kurias vienokiu ar kitokiu atveju paliečia kitus žmones. Taip, mane seka, stebi socialiniuose tinkluose daugiau nei 400 tūkstančiai žmonių. Mano muzikos Youtube platformoje žmonės praklausė daugiau nei 100 milijonų kartų. Visa tai man yra labai atsakingas momentas, nes noriu, ypač jaunimui, rodyti gerą pavyzdį. Mano tėvai, seneliai įdiegė puikias vertybes nuo Sodeliškių laikų. O ir pats daug visko moka iki dabar. Lankau retorikos, oratorystės kursus, skaitau daug ugdymo knygų bei pats įgarsinu knygas.

Mano turbūt vienintelė ir paprasta žinia, kurią nešu su savim įkvėpdamas kitus yra ta, jog svarbiausia atrasti tai, kas tau labiausiai patinka. Visai nesvarbu, kokie sunkūs bebūtų keliai siekiant savo svajonės – jos nemeskite! Aš turėjau labai daug nuopolių, klaidų ir nesėkmingų momentų, bet tik per tuos momentus aš tapau sėkmingu. Nes nepabūgau, o kantriai mokiausi. Ir dabar daug ko nemoku, klystu, bet žinau, kad tai geriausia mokykla, kuri veda į priekį. Į tobulėjimą ir ieškojimą geriausios yra tik savo klaidos ir versijos.

Keliaujate po Lietuvos mokyklas. Ką ten veikiate ir kokius mokinius sutinkate?

Ko gero, per dešimt metų esu aplankęs visus Lietuvos miestelius, juose susitikęs su tūkstančiais jaunų žmonių. Man patinka su jais bendrauti, kai kuriuos įkvėpti, patarti. Daugeliu atveju aš pats daug ko išmoku iš jaunimo. Laikyti pulsą prie veržlių jaunų žmonių yra būtina sąlyga norint pačiam keistis ir augti. Mes dažnai sustabarėjame savo burbule, nebematome, kas vyksta aplink ir tai veda į buksavimą vietoje. Ypač tam tikrą statusą pasiekę žmonės pasijunta išskirtiniai ir jau viską žinantys. Manau, kad tai pats blogiausias dalykas, kas gali nutikti su žmogumi. Nėra tokio dalyko - viską žinau, viską patyriau. Per knygas, ypač autobiografines, supratau, kad sėkmingas žmogus yra smalsus žmogus. O būtent jaunimas man tą duoda - manyje skatina ir pažadina smalsumą.

Vonioje: J. Nainys sako, kad už savo gyvenimo profesinius pasiekimus, mėgstamą darbą ir daugelį veiklų pirmiausia yra dėkingas savo seneliams iš Biržų rajono Sodeliškių kaimo ir tėvams, kurie įdiegė jam teisingas vertybes.

